

Minister siger i Anmærkningerne, at han betragter denne Bestemmelse som en Spore for Lærerne. Jeg tror ikke, at der er den mindste Spore for Lærerne deri. Vi maa vel huske paa, at Skoleautoriteterne ikke selv skulle betale noget af de Beløb, som Lærerne skulle have, og Forholdet til Lærerne maa sikkert være aldeles urimeligt, hvis Autoriteterne skulle nægte en Mand at faa Lønningstillæget. Jeg tror ikke, det er nogen Spore. Den anden Maade, jeg har udtalt mig om, at en Del af Lønnen gøres flydende, synes jeg kan være en virkelig Spore for Læreren til at gøre et saa godt, trofast og samvittighedsfuldt Arbejde som muligt; han ved ellers, at hvis han ikke gør det, kunne Forældrene tage deres Børn ud af Skolen, og saa mister han en Del af sin Løn. Som Forholdene nu ere, kan en Lærer jo meget vel sidde med 60 Børn, og man har jo Eksempler paa, at Forældre kunne tage Halvparten eller mere end Halvparten ud af Skolen, og han sidder lige godt og faar sin faste Løn. Jeg tror, den anden Maade vilde være heldig som Spore for Læreren og til Gavn for Fristolen. Jeg hørte i Gaar det ærede Medlem fra Nørresundby (N. K. Sørensen) udtale sig meget stærkt om den Bestemmelse i § 14, at Lærerne nu ikke skulle faa Tillæg, medmindre Skoleautoriteterne anbefalede det; han brugte et stærkt Udtryk derom; jeg vil nu ikke bruge det Udtryk — han sagde, han betragtede det som en Mundkurv for Lærerne — men jeg vil sige, jeg tror ikke Bestemmelsen er heldig, jeg tror virkelig den kan misbruges og vil maasse ogsaa enkelte Steder blive misbrugt. Jeg ønsker meget, at denne Bestemmelse bliver udeladt. En Mundkurv vil jeg nødig kalde den Bestemmelse; Lærerne have jo en Mundkurv, de skulle ikke gerne have flere. Jeg undrer mig for Resten noget over, at hverken den afgaaede Kultusminister eller den nuværende har taget Anledning til at fritage Lærerne for den Mundkurv, de have. — Den næste Aften, jeg sagde, jeg havde mod Forslaget, var den, at Forslaget vil bектe Kommunerens nuværende Ret med Hensyn til Ansættelsen af Lærerne. Jeg vil meget ønske, at den højtærede Minister ikke vil fastholde dette Punkt. Jeg er aldeles forvisset om, at det høje Folketing ikke gaar ind paa dette Punkt, og jeg vil dog nødig tro, at den højtærede Minister vil lade Loven strande paa dette. Jeg synes ogsaa, at det er uretfærdigt at strue Tiden tilbage. Den Ret, Kommunerne have haft nu i næsten 40 Aar, og som de have sat stor Pris paa, ville de grumme nødig give Afkald paa, og jeg ser heller ikke, at der er nogen særlig Grund, til at de skulle gøre det. Man

taler jo rigtignok meget om — den sidste ærede Taler var ogsaa inde paa det — at Indstillingen bliver misbrugt. Jeg tør ikke sige, at det ikke er fset i enkelte Tilfælde, men hvis de Herrer tro, at der ingen Misbrug vil finde Sted, hvis det Forslag bliver gennemført, saa tror jeg sandelig, man tager fejl. Jeg tror, at Udfigterne til Misbrug ere større paa den Maade end efter den nuværende Ordning. I stærkt religiøst, og, jeg kan gerne sige, politisk bevægede Tider vil en saadan Bestemmelse sikkert blive misbrugt paa en meget uheldig Maade. Naar man i vore Dage har set, at en Præst har staaet paa Prædikestolen og budret løs baade mod Læreren og mod Menigheden, fordi de have bedt om at faa en Præst af en anden kirkelig Retning end den, han tilhørte, saa frygter jeg for, at noget lignende kan gøre sig gældende her, at Ansøgninger fra Lærere, som tilhøre en anden kirkelig Retning end den taldsberettigede Autoritet, blive lagte til Side. I alle Tilfælde er jeg ganske sikker paa, at det vil ikke blive mange Steder, der vil blive tilfattet Soqneraadet stort mere end 6 Ansøgninger. Jeg gentager, at jeg meget vilde ønske, at den højtærede Minister vilde frafalde det Punkt. — Med Hensyn til Bestemmelsen i § 22 om Drettelsen af et Embede som Skoleinspektør med en efter min Mening noget flot Løn, saa vil jeg sige at jeg ikke tror, at det er nødvendigt at etablere mere Tilhyn for Lærerne, end man har for Døblisset. En anden Sag vilde det være, hvis man gik bort fra det nuværende Tilhyn og valgte en ubidtet Skolekommission og valgte kommunevalgte Kredsskoleinspektører, f. Eks. en for hvert Amt, saa kunde jeg forstaa, at den højtærede Minister kunde have Brug for sin Undervisningsinspektør, og saa kunde det være rimeligt, at han fik ham; men med det nuværende Tilhyn, som den højtærede Minister jo ikke foreslaar nogen Forandring i, tror jeg virkelig meget vel, at man kan undvære denne Skoleinspektør. Med Hensyn til Lønningernes Størrelse vil jeg sige, at jeg har set baade i Skoleblade og andre Blade, at der har været forskellige Meninger om dem. Nogle have ment, at Lønningerne ere for store, andre, maasse særlig Lærere, have ment, at de ere for smaa. Jeg hørte i Gaar, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (Klausen) mente, at de vare meget for smaa; det ærede Medlem for Ringkøbing (S. C. Christensen) mente, at de vare temmelig store — mon Sandheden ikke skulde ligge der imellem? Jeg for mit Bedkommende kan ikke se rettere, end at Lønningerne ere passende, jeg vil gerne kalde dem bestedne